

pridigovali „konec Avstrije.“ Še hranujemo iz l. 1848. list 298. „Allg. Zeitg.“, ki popisuje Giskrov govor: „Ein einiges Deutschland! und sollten alle Diademe darüber erbleichen und alle Throne stürzen“ (donnernder Beifallssturm), — in pa Wiesnerjev govor: „Dass die Cehen, Kroaten und die übrigen Südslaven den österreichischen Gesamtstaat erhalten wollen, begreifen wir sehr gut, denn die Slawen würden beim Fortbestehen desselben unfehlbar das Heft in die Hand bekommen.“ — Kaj mislite, da smo Slovani pozabili vse to? kaj mislite, da ne vemo, zakaj magjarska „Debatta“ in velikonemška „Pressa“ tako grdo bijete zdaj na avstrijske Slovane, kakor da bi šli na Rusovsko svojega cesarja izdajat ali zarote sklepat! Avstrijski Slovani dobro poznajo nakane nekterih nemških in magjarskih časnikarjev, in ako bi prišlo — kar Bog ne daj! — še kako leto 1848mu podobno, bi že videli, kje bojo Slovani stali, kje pa Nemci in Magjari! — Iz Českega grejo Palacky, Rieger, Brauner, baron Vilani, Erben in Hamernik v Moskvo; med temi tedaj ravno tisti mož, čegar slavnoznana prislovica je: „da Slovani avstrijski morali bi Avstrijo vstvariti, ako bi je še ne bilo.“

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Kakor se sliši, bode kronanje Njih Veličanstva cesarja Franca Jožefa za kralja ogerskega v prvi polovici junija meseca. — „Pozor“ piše, da je bil te dni svetli škof Strossmajer nanagloma na Dunaj poklican, — zakaj? se še ne vé. — Vojaško ministerstvo je ukazalo, da več kot 750 letošnjih rekrutov od enega regimenta se letos ne bo vojaščine vadilo (ekserciralo); vsi drugi brez vaj ostanejo doma. — C. kr. vlada je pogodbo zaradi južne železnice sè francozko družbo sopet za 99 let, od leta 1870 začeni, podaljšala. Kaj se je to tako mudilo, da je tako zelo važno reč sama storila brez državnega zbora? — Vojska med Francozom in Prusom (Prajzom) je skoraj gotova in to morebiti kmalu. Luksemburg se imenuje tista trta, s ktere se bo vojska izvila, ker prav za prav tiči za tem grmom drug zajec. Treba, da to svojim bralcem razjasnimo. V enem občutku so na Francozskem vse stranke edine, in to v ponosu, da Francoz je prva moč, da on nosi zvonec v evropski politiki. Francozi res hočejo, naj vsi narodi bodo slobodni, al Francoz mora biti gospod vsem vladam. Zato so se prelile že cele reke francozke krvi in se bodo še prelivale. Več stoletij skušala je francozka politika, da razruši moč Nemčije. Nemčija je bila mogočna, čeravno ni bila nikoli prav zedinjena; zdaj pa Prus skuša zedinjeno veliko Nemčijo osnovati, in ako se to dovrši, bi na vsak način prišla Francozka ob svoje gospodstvo. Al tudi materijalnih zgub se boji Francoz, ako se Nemčija zedini. Gotovo bi mogočna Nemčija zahtevala nazaj vse dežele, kar jih je Francozka z zvijačo ali po sili vzela, posebno Elsas, kjer so vkljub vsem stiskam Nemci ohranili še zelo svojo narodnost. Pruska ni bila nikdar priljubljena Francozom in je po vojskah Napoleona I. še manj. Zato pa Francoze še bolj to grize, da ravno ta Pruska vstanojlja novo nemško državo. Francozka in nova Pruska se po takem morate zgrabiti, pred ne bo mirú. Ta prilika je zdaj Bismarku dobro došla, ko se je govorilo, da cesar Napoleon kupuje Luksemburg od holandskega kralja. Prus bi bil brž vojsko začel, ako bi se ne bil Napoleon enmalo vmaknil s tem, da se je raznesel glas po svetu, da holandski kralj ne misli

prodati Luksemburga. Napoleon namreč želi, da se začetek vojske enmalo zavleče, prvič zato, ker mu je za veliko razstavo v Parizu, ki vabi denarja na Francozko, drugič pa zato, da med tem pripravlja in z novimi puškami na igle oskrbuje svojo armado. Očitno je, da Francozi nočejo družega, ko to da si pridobijo časa in se popolnoma pripravijo na boj. Ta zavleka pa je Prusom nevarna. — Taka je zdaj s tem Luksemburškim vprašanjem. Luksemburška deželica je sicer sama na sebi le majhna, kajti ona meri le 46 štirjaških milj in ima 200.000 prebivalcev. Al pri tem boju bode šlo na eni strani za celoto in čast Nemčije, na drugi pa zato, da Francoz hoče še dalje sam sukati evropsko politiko. Čigava bode zmaga, bode zaviselo od tega, kdo bode pomagal Francozu, kdo Prusu. Avstrija naša zopet stoji na razpotji, da si jej bo težko odločiti, kamo bi se vstopila.

Denarni zapisnik Matičin.

Novi udje:

a) ustanovniki:

Visokoč. P. Eginard Matevžič v Admontu 10 gold.
„ P. Maksimilijan Pivc v Admontu 10 „

b) letnik:

Gospod Jerše France, uradnik v Gornjem gradu 2 gold.

Stari udje so plačali:

Za 2. leto: gg. Kastelec Janez, Srnec Josip.
Za 3. leto: gg. Kastelec Janez, Kobler Alojzi, Hajšek Anton, Lipold Jože, Lipold Janez, Bezenšek Juri.
Za 4. leto: gg. Globočnik Janez, Lampe Jožef, Burger Jožef.
Doplačal: g. Sorč Edvard.

b) letniki:

Za 1866. l.: gg. Drašler Pavel, Hudec Aleksander, Tisen Ivan, Šular Janez, Mejač Anton, Jerin Jakob, Del Negro Mavrici, Elsbacher Andrej, Ozvald Janez, Ulčar Blaž, Hafner Jožef, P. Rešek Henrik, Kozjek Andrej, Knifec Feliks, Janža Ivan, Adamič France, Črne Avguštin, Tavčar Matej, Gestrin Leopold, Jerič Jožef, Strah Januar.
Za 1867. l.: gg. Ahčin Dragotin, Auer Pavel, Belar Leopold, Chiedades Vekoslav, Cvajer Dragotin, Dimec Avgust, Drašler France, Gerber Matija, Globočnik France, Göck Ferdinand, Havsner Henrik, Hohn Robert, Horak Ivan, Ivanetič Martin, Jenčič Alojzi, Kandrnal France, Kaprec Ivan, Klemenčič Anton, Klemens France, Klein Anton, dr. Klofutar Leonhard, knjižnica gimnazijalska, Köstl J. V., Kolman France, Križnar Miroslav, Krsnik Jožef, Kubelka Vaclav, dr. Leben Matija, Lercher Juri, Lincinger Oton, Mahr Ferdinand, Maršalek Avgust, Ničman Henrik, Oblak Jožef, Ozwald Ivan, Pakič Miha, dr. Pavkar Henrik, Petrič Janez, dr. Poklukar Jožef, Polec Jožef, Pour Edvard, Puhar Dragotin, Raktelj France, dr. Rebič Juli, Ribič Jožef, Rizoli Alojzi, Ragoršek France, Smolej Jakop, Smrekar Jožef, Spoljarič Jakop, Stare Josip, Štrzelba Jožef, Schrey Jožef pl. Redelwert, Schrei Tomaž, Štrukelj Gothard, Šupevec Antonija, Šventner Jožef, Tomec Jakop, Tomec Martin, Turk Jožef, Urh Peter, Valenta Vojteh, Več Ivan, Vrhovec Blaž, Zamejec Jožef, Zitterer Andrej, Zupan Jožef, Žagar Dragotin. — Voglar Jožef, Strmolè France, Nagy Albert, Drozeg Anton, Rath France, Kranjec Tomaž, Kragl Martin, Arko Jernej, Mohar Martin, Ravnihar Ludevik, Čitalnica v Novem mestu, dr. Bučar Žiga, dr. Rozina Jožef, Orešnik Jožef, Jerin Jakob, Kuhelj Matija, Del Negro Mavrici, Lijavnik Janez, Guzaj Jernej, Zorman Anton, dr. Levičnik Jernej, Kadivčeva Radevojka, Koželj Anton, Polak Gvidon, Bogolin Miha, Horvat Miha, Majer Vincenci, Jalen Šimen, Boncelj Jožef, Kramar France, Štupica Lovro, Florjančič Jožef.
Za 1868. l.: g. Jakič Anton.

V Ljubljani 30. aprila 1867.

Dr. Jer. Zupanec.

Kursi na Dunaji 30. aprila.

5% metaliki 57 fl. 40 kr. Ažijo srebra 130 fl. — kr.
Narodno posojilo 68 fl. 60 kr. Cekini 6 fl. 21 kr.